

Korte Mededelingen

OVERZOMERINGS GEVAL VAN DE KUIFDUIKER (Podiceps auritus).

Op 30 april 1965 nam ik in de waterleidingduinen tussen Katwijk en Wassenaar voor het eerst een Kuifduiker in prachtkleed waar. Hij hield zich op in een van de vele meertjes die daar zijn. Tegelijkertijd bevonden zich in een aangrenzend meertje twee Geoorde Futen, ook in prachtkleed, zodat een vergelijking van de twee soorten elke vergissing wel uitsloot.

Enige tijd later waren de Geoorde Futen verdwenen, maar de Kuifduiker bleef present en wisselde wel zo nu en dan van meertje maar bleef steeds in de allernaaste omgeving. 't Gebeurde wel eens dat we hem tevergeefs zochten, maar dat is, de uitgestrektheid van de meertjes in aanmerking genomen, geen wonder. In elk geval werd hij in de loop van de zomer door verschillende vogelaars van onze groep geregeld waargenomen, o.a. door Van Alphen, Van Berge Henegouwen e.a. Ondergetekende zag hem met J. Limburg voor het laatst op 19 juni in prachtkleed, terwijl Van Berge Henegouwen meldde dat de vogel in de tweede helft van juli nog aanwezig was.

In augustus kon niet worden waargenomen daar er elders gevogeld moest worden, maar 28 augustus, waren we weer present en ook de Kuifduiker was nog in de door hem uitverkoren meertjes aanwezig, maar nu in overgangskleed, d.w.z. met witte borst en kleine donkerbruine kuif.

Al is het natuurlijk niet te bewijzen dat het steeds dezelfde vogel is geweest, toch lijkt het me wel praktisch zeker dat we hier met een overzomering te doen hebben.

P. R. v. Sasse v. Ysselt.

WAS DE SIBERISCHE TALING (Anas formosa) TE AMSTERDAM EEN WILDE VOGEL?

De Commissie voor de Nederlandse Avifauna heeft de waarnemingen van de Siberische Taling in de Amsterdamse stadsgrachten in de winter van 1962/1963 aanvaard als waarnemingen in wilde staat van deze soort in Nederland (Limosa 38: 28), naar mijn mening volkomen ten onrechte.

Ik heb zelf ook enige malen een ♂ Siberische Taling in de Kostverlorenvaart en zijkanalen gezien, waarbij mijn argwaan behalve door de grote zeldzaamheid van de soort in wilde staat ook nog werd gevoed door een nogal opvallende afwijking in de houding der vleugelspitsen. De rechter vleugelspits werd namelijk bij al mijn waarnemingen iets te hoog gehouden, terwijl van de linkerspits helemaal niets te zien was. Hoewel iets dergelijks door ziekte of verwonding mogelijk bij uitzondering ook bij eenden in wilde staat kan worden waargenomen, behoorde het verschijnsel in dit geval wel bijzonder serieus genomen te worden, omdat het allicht een symptoom van ondergane gevangenschap kon zijn (gevolg van kortwieken bijvoorbeeld). Enige dia's, op 22 febr. 1963 op korte afstand met 40 cm telelens genomen, demonstrenen de afwijking ook nu nog.

Bovendien ontsnapte vlak vóór de eerste waarnemingen „in het veld” te Amsterdam een Siberische Taling, niet uit „Artis”, maar uit de eendenvijver van de Gemeente Amsterdam in het Vondelpark. Aanvankelijk werd in deze eendenvijver dagelijks een wak opengehouden, doch toen de dikke laag ijs de bodem van de vijver begon te naderen, werden de eenden gevangen en naar elders overgebracht. Bij de vangst ontsnapten enkele vogels, waaronder de Siberische Taling. Het dichtstbijzijnde open water was toen in de Kostverlorenvaart, die dicht langs de westelijke punt van het Vondelpark loopt. Tuinlieden in het Vondelpark vertelden mij in februari 1963 van het een en ander, doch op mijn verzoek bevestigde de afdeling Beplantingen van de Gemeentedienst Publieke Werken dit recentelijk nog eens.

(N.B. De Baarsjesweg uit het eerste bericht loopt langs de Kostverlorenvaart. De Geuzenkade loopt gedeeltelijk langs de Kostverlorenvaart, gedeeltelijk langs het Westelijk Marktkanaal, een zijtak van de Kostverlorenvaart.)

J. Walters.

Naschrift van de redactie:

Op grond van deze gegevens heeft de C.N.A. de aanvankelijk genomen beslissing herroepen en beschouwt ook deze het waargenomen exemplaar thans als een uit gevangenschap ontsnapte vogel (t.K.).

WAARNEMINGEN VAN EEN ROODPOOTVALK (Falco vespertinus) (**).

In de avond van de 21e mei 1965 gingen A. v. Berge Henegouwen, J. Philippona en ondergetekende om ongeveer acht uur naar de Laker Polder, een eiland van ± 20 ha groot in de Kaag onder Warmond. Het eiland bestaat uit hooiland en is plaatselijk omzoomd, met bomen, struiken en rietkragen.

Plots vloog dicht bij ons een valk uit een boom, die ons op het eerste gezicht aan een Boomvalk deed denken. Omdat hij verderop weer in een boom neerstreek, gingen we hem achterna om hem wat beter te bekijken. Dichterbij gekomen merkten we al gauw dat er iets niet klopte met onze snelle determinatie en dit vooral vanwege de geelachtige schedel en de geheel effen ongestreepte borst. Terwijl we ijverig alle kenmerken noteerden, vloog hij, toen we op ongeveer 50 m afstand waren gekomen, plotseling op en we meenden reeds dat hij het eiland zou verlaten. Gelukkig was dit niet het geval. Hij ging boven de hooilanden vliegen waar in de avond duizenden muggen dansten en begon daarop te jagen. Hierbij werd hij een paar maal aangevallen door een Grutto, wat ons goed materiaal gaf voor de groottebepaling. Hij was duidelijk kleiner. Tijdens het jagen konden we ook een paar maal de kleur van de poten zien, die duidelijk rood waren. We kwamen nu tot de conclusie dat het een Roodpootvalk ♀ moest zijn.¹⁾ Hij vloog op een hoogte van 2 tot 5 m boven de grond met onrustige snelle vleugelslag door de zwermen insecten heen, dan weer een stukje zwevend, dan weer iets fladderend, wat soms aan een Nachtzwaluw deed denken. Steeds ving hij